

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ducto fune discordiae, ad multos annos ea durauit perinacia. Quo tempore Bernhardus & Henricus fratres, Brunswici & Luneburgi duces, principatus suos veteri discrimine sunt partiti: ut Bernhardus senior, accepto Brunswici dominio, permetteret Henrico Luneburgensem. Sed cum in Marchia veteri lairuncolorum prouincia depredationes crebrescerent, Fridericus Brandenburgensis marchio, cum in comitatu & auxilio haberet arma Gunteri archiepiscopi Magdeburgensis, munitiones, in quibus commanerent eius generis homines, Plawe, & sex alias arces, ad interiora Marchia occupauit, fugatis è terra qui tenuerunt: ut purgata sit prouincia malis hominibus, qui quæstum reputauerunt, de publicis itineribus conferre, quæ quisque occupasset: quasi per vim liceret grassari inter homines, velut in nemore feroces beluæ in timidæ, & in aëre accipitres inter columbas, & in undis sui generis tyranni. Datur hoc honori viuentium militarium, ut nomina, quæ sunt in annalibus, veterum aorum reticeantur, quod illi malis criminibus irreti dicerentur, nè commaculent posteritatem, quæ iam in bonestiores utiq; vitæ mores transierunt. Ericus tum dux de Salina, satis asperum bellum gessit cum Henrico de Horsten comite, & prosperante fortuna, dux obtinuit comitem in congressu, multosque Thuringia militares: quanuis & ipse vice rerum conuersa, nonnullos suorum & captos, & casos communi Marte, ut fieri solet, in eodem praelio amisisset.

CAPVT XXIX.

Sigismundus interea rex Vngariæ, Karoli III. Imperatoris filius, Dventzlai ignaui regis frater, ab Elect. ribus Imperij Franckfordia rex Romanorum,

mor.

mortuo Roberto, eligitur : Princeps prudens & fortis, & qui plurima bella peregit in perfidam Turcorum gentem : Christiano nomini necessarius, quasi de calo missus assumitur. Iam Bohemia perfidiam ostenderat : iam Romana ecclesia diuturno schismate lacerata, in vnum diu caput consentire non potuit. Sed peregit sensatus princeps plurima regna obiens, vt in diebus suis pax redderetur. Penetrauit Franciam, viditq; regem eius : Navigauit in Angliam, & vbiq; semina iecit futurae pacis. Interim principes Saxoniae vtriusq; ordinis, ecclesiastici & seculares, malo omine firmatam arcem Hartesborg, sepius euersam, toties restitutā, quod publico malo firmata videretur, iterum deiciendā putauerunt. Gunterus archiepiscopus Magdeburgensis, vocatis multis in communionē belli principibus, in quibus erāt Bernhardus & Henricus duces Brūswicenses, qui machinis & bombardis urbem perfecerūt, vt turribus deiectis, perfosisq; muris, habitatores se principibus permitterēt, corporibus & rebus saluis. Hec enim erat deditionis formula. Praerat, vt diximus, Gunterus : Aderat Halberstadensis : Communitates de Magdeburgo, Halberstadio, Brunswico, Goslaria. Multis enim viribus opus erat firmissimum praesidium, quod à multis defenderetur, deicere. Profecerunt tamen, & euersa arce solotenus, fugabant infessores. Vna vbiq; euertendarum arcium causa, quod receptent, si non emittant, publicorum itinerum latrunculos. Stabat illa tempestate concilium Constantiense, quod Sigismundus Romanorum rex sua solitudine peregit, vt congregaretur, Franciam & Angliam ob eam rem peruagatus, quod speraret reges illos diuturno bello conflictantes, ad vniōem perducere. Qua in re, etsi minus profecerit, collaudandus tamen est

optimi regis infatigatus & inuictus ad laborem animus. Sed tum primum renunciantem Gregorio XII. capto Iohanne XXIII. destituto Benedicto XIII. qui tamen in pertinacia durauit ad mortem, vnus & indubitatus pontifex creatus est Martinus V. Deinde examinata & condemnata est haeresis Bohemorum, conuictus & condemnatus Iohanne Hus, & deinde Hieronymo eius auditore. Qui autem aderant oratores eius gentis, publica interposita fide, redierunt in regnum non emendati. Quo tempore Henricus dux de Luneburgo arcem Rodeborg ecclesie Verdensis vnicam cepit, cum aduersaretur Henrico de Hoia comiti, ad eam ecclesiam tum electo, diuque tenuit occupatam.

CAPVT XXX.

Henricus idem dux Luneburgensis, iustitia tenax princeps, multa egit, vt vim & improbitatem latrocinantium excluderet, tam seuerè castigans improbitatem, vt de minimo quoque statueret exempla iustitiae. Praefectus in arce Tzelle, vir industrius, cum iret properanter in Luneburgum, aduenturo principi parare necessaria, ventus aquilonaris penetrabat tenuiter, vt solent militares, indutum. Vidit in via mantellum arantis de propinquo rustici, accipiensque promissit redditurum indubiè cum rediret. Quis non hoc permittat arcis praefecto, per omnem ditionem ditissimo? Agricola non assuetus reddi ab eius generis hominibus quod attigere, reclamabat: quod ille paruifaciens, iuit itinere suo properabundus. Post non multas horas sequutus dux, reperit stantem iuxta viam hominem, de sua veste querulantem: Et cum attentius loqueretur, audientiam postulans, dux stetit vt audiret. Ille verò: Quid est,